

exekútor ešte raz do jej domu, že mu hlavu sotne, pri čom mala sekeru v ruke. Odvolací súd pri zistení tohoto skutkového stavu oslobodil obžalovanú od obžaloby pre zločin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4-II. a § 6-II. zák. čl. 40/1914 z toho dôvodu, že berný exekútor nejednal po práve, keď vošiel do samostatného a oddeleného bytu obžalovanej, aby odtiaľ odniesol zabavené hodiny za účelom úschovy, resp. dražby. Verejný žalobca napáda rozsudok vrchného súdu zmätočnou sťažnosťou na základe bodu 1 a) § 385 tr. p. preto, že odvolací súd sa mylil, keď neuznal, že čin, na ktorom je obžaloba založená, vyčerpáva skutkovú podstatu trestného činu, a domáha sa, aby čin obžalovanej bol kvalifikovaný ako zločin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4-II. a § 6-II. zák. čl. 40/1914.

Úradnému orgánu prislúcha zvláštna zákonná ochrana podľa citovaného zákona vtedy, keď mu páchatel' — buď násilím alebo nebezpečnou hrozbou — prekáža v takom výkone jeho povolania, ktorý bol po práve. Odvolací súd však správne odôvodnil, že berný exekútor nebol oprávnený vniknúť do samostatného a oddeleného bytu obžalovanej a bez súhlasu tejto vziať v držbe obžalovanej sa nachádzajúce hodiny za účelom úschovy, resp. dražby. Keď však berný exekútor napriek tomu pokračoval takým spôsobom, nejednal v takom výkone svojho povolania, ktorý bol po práve. Preto nie je tu daná skutková podstata zločinu násilia proti orgánu vrchnosti v smysle § 4-II. a § 6-II. zák. čl. 40/1914. Ponevác však obžalovaná podľa zisteného skutkového stavu pri tejto príležitosti vyhrožovala bernému vykonávateľovi so sekerou v ruke, že mu hlavu sotne, tedy bez úmyslu vydieračstva vyhrážala ťažkým poškodením tela, tento jej čin vyčerpáva všetky skutkové náležitosti priestupku proti obecnému kl'udu podľa § 41-I. tr. zák. o priest. Najvyšší súd preto vyhovel čiastočne zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, pokračoval podľa 1. odst. § 33 por. nov., z dôvodu zmätočnosti podľa bodu 1 a) § 385 tr. por. zrušil rozsudok vrchného súdu a vyniesol rozsudok podľa zákona.

Čís. 4910.

Nejde o bezprávne privlastnenie v smysle § 365 tr. zák., ale o ukryváčstvo podľa § 370 tr. zák., ponechal-li si obžalovaný najdenú cudziu vec i vtedy, keď už sa dozvedel, že bola ukradnutá.

(Rozh. zo dňa 27. januára 1934, Zm IV 537/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. G., obžalovanému zo zločinu krádeže, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu takto sa u s n i e s o l: Následkom zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu zrušujú sa z úradnej moci podľa 1. odst. § 35 por. nov. rozsudky oboch súdov nižších stolíc a ukladá sa krajskému súdu, aby znova vo veci jednal a rozhodol. Zmätočná sťažnosť verejného žalobcu odkazuje sa na toto rozhodnutie.

Z d ô v o d o v:

Podľa zisteného skutkového stavu obžalovaný M. G. v auguste 1932 na povale svojho domu našiel zlaté dámske náramkové hodinky a detský zlatý náhrdelník; tieto veci si ponechal a snažil sa speňažiť, ačkoľvek pozdejšie sa dozvedel, že pochádzajú z krádeže a že si ich tam ukryli jeho vlastní synovia. Súdy nižších stolíc čin obžalovaného kvalifikovali ako prečin bezprávneho privlastnenia podľa § 365 tr. zák., hľadiac k tomu, že obžalovaný tieto veci do 8 dní ani úradu ani vlastníkovi neodovzdal. Zmätočnou sťažnosťou, uplatňovanou podľa bodu 1 b) § 385 tr. p., domáha sa verejný žalobca, aby čin obžalovaného bol kvalifikovaný ako zločin ukryvačstva podľa § 370 tr. zák. Zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu neľze odopreť oprávnenie. Obžalovaný, ačkoľvek sa dozvedel, že v jeho dome ukryté veci jeho vlastné deti ukradly a tam ukryly, napriek tomu tieto veci, aby dosiahol majetkového zisku, so zločinným úmyslom aj naďalej uschoval, ba pokúsil sa ich aj pre seba speňažiť, ktoré jeho jednanie vyčerpáva všetky náležitosti ukryvačstva v smysle § 370 tr. zák. Mýlil sa tedy vrchný súd, keď čin obžalovaného kvalifikoval — rovnako ako prvostupňový súd — ako prečin bezprávneho privlastnenia podľa § 365 tr. zák. Súdy nižších stolíc však nezistili skutočnosti, ktoré sú potrebné pre posúdenie otázky, či čin obžalovaného má byť kvalifikovaný ako zločin ukryvačstva podľa § 370-I. tr. zák., lebo nezistili okolnosti, z ktorých by sa dalo uzatvárať, mal-li obžalovaný vedomosť o tom, že jeho deti dotyčnú krádež spáchaly, vlieznuvši do uzamknutého bytu poškodeného (tedy spôsobom uvedeným v § 336 bod 3 tr. zák.), to je, že veci sa dostaly z l o č i n o m krádeže do ich rúk. Pokiaľ tedy súdy nižších stolíc nezistili uvedené skutočnosti, nehľadely na také skutočnosti, na ktorých závisí možnosť použitia príslušného ustanovenia zákona. Ponevác však najvyšší súd v dôsledku zásady 3. odst. § 33 por. nov. tieto skutočnosti sám zistiť nemôže, lebo je povinný vziať za základ svojho rozhodnutia tie skutočnosti, ktoré vrchný súd uznal za pravdivé, — preto pokračoval z úradnej moci podľa 1. odst. § 35 por. nov., zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc a uložil súdu prvej stolice, aby znova vo veci jednal a rozhodol. V dôsledku toho bola zmätočná sťažnosť verejného žalobcu odkázaná na toto rozhodnutie.

Čís. 4911.

Porušení předpisu § 265 tr. ř. je zmatkem čís. 11 § 281 tr. ř.
 Zmateční stížnost, uplatňující opomenutí předpisu § 265 tr. ř., je však neodůvodněná, přihlíží-li rozsudek ve skutečnosti k onomu předpisu, třebaže se ho výslovně nedovolává.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1934, Zm I 535/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 10. května 1933, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem spoluviny na zločinu vyhnání plodu podle §§ 5, 144 tr. zák.